

מדד JPPI לחברה הישראלית

שחיקה משמעותית בתחושת הניצחון במלחמה: רמת הביטחון בשפל של חצי שנה. בדו"ח כמה חלקים המתייחסים למלחמה מול איראן, אמון בהנהגה ובניצחון, יחסי ארה"ב-ישראל, ועדת חקירה ונישואים אזרחיים.

עדיין רוב, אבל ירידה בשיעור הישראלים שמצדיקים את היציאה למבצע "שאגת הארי" «

ירידה גם בשיעור הישראלים הצופים שינוי חיובי ארוך טווח בעקבות המלחמה באיראן «

רוב הציבור סבור שתיאורי נתניהו את תוצאות המלחמה אינם מדויקים «

שחיקה באמון בפיקוד הבכיר של צה"ל לאחר שיא במבצע "שאגת הארי" «

שחיקה מתמשכת גם באמון שהנשיא טראמפ יפעל נכון בהקשר יחסי ארה"ב-ישראל «

הישראלים חלוקים בשאלה למה תמיכת האמריקאים בישראל יורדת «

רוב הציבור הישראלי תומך בהקמת ועדת חקירה למלחמה בהקדם האפשרי «

פיצול בבחירת אופי הוועדה: בין ועדת חקירה ממלכתית לוועדה ב"הסכמה רחבה" «

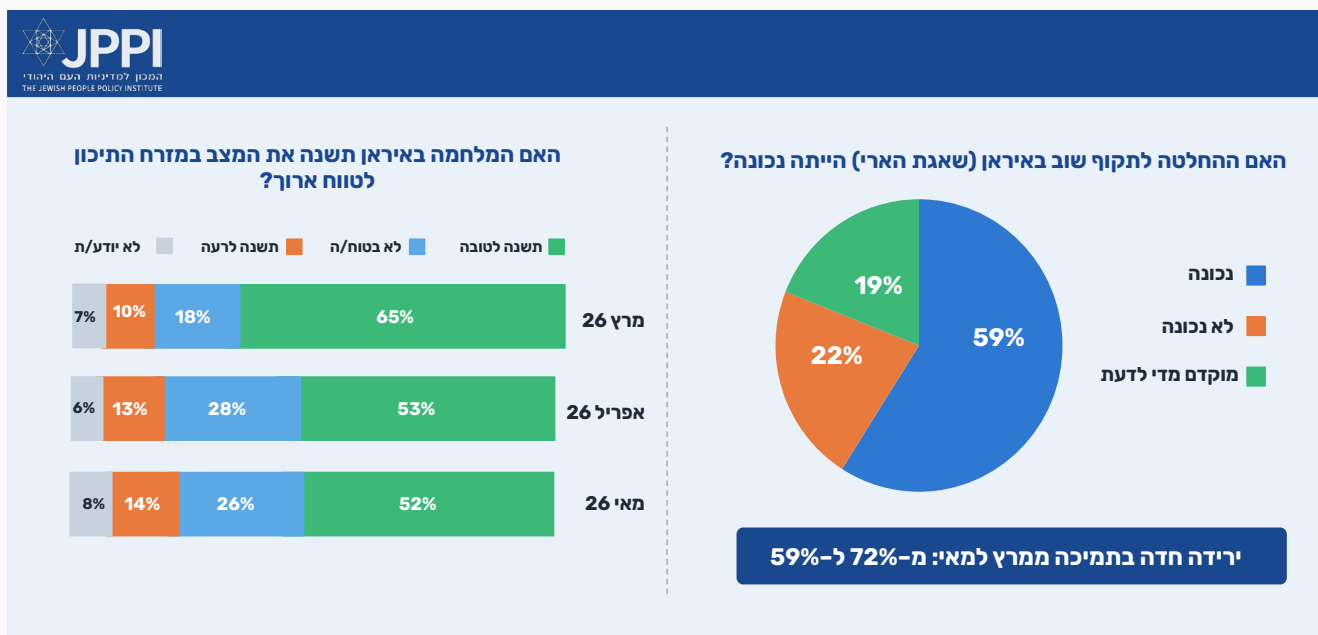
קונצנזוס נגד פגיעה בסמלי דת: תשעה מכל עשרה סבורים שהחייל שניפץ את פסל ישו טעה «

הפסד בבחירות יהיה "מצער" לימין, לחלק מהשמאל הוא יהיה "בלתי נסבל" «

רוב הציבור בעד נישואים אזרחיים, אבל רבים נגד אפשרות של נישואי יהודים ולא יהודים «

מה מסוכן לעתיד האנושות? במקום הראשון נשק גרעיני, אחר כך רשתות חברתיות, התחממות גלובלית ובתחתית בינה מלאכותית «

המלחמה מול איראן

לאחר חודש וחצי של לחימה במבצע "שאגת הארי", הלחימה הפעילה הוחלפה בהפסקת אש מתמשכת שנכנסה לתוקפה ב-8 באפריל בתיווך פקיסטן. הרגיעה הוארכה מספר פעמים לאורך חודש אפריל ובראשית מאי, והיא נשמרת חרף מתיחות בשטח. נכון למועד כתיבת דו"ח זה נעשים ניסיונות לסיים את המשבר בהסכמה, בעוד שישראל שומרת על כוננות צבאית מחשש לחידוש העימות.

רוב של שישה מכל עשרה ישראלים (59%) סבורים כי ההחלטה לתקוף שוב באיראן במסגרת מבצע "שאגת הארי" הייתה נכונה, בעוד שחמישית (22%) סבורים שהייתה לא נכונה ושיעור דומה (19%) מעריכים כי מוקדם מדי לקבוע. זו ירידה חדה מתמיכה של 72% בהחלטה לתקוף עם פתיחת המערכה במרץ. בקרב היהודים נרשמת החודש תמיכה רחבה של שבעה מכל עשרה (70%) אל מול עשירית (10%) המתנגדים למהלך. גם זו ירידה משמעותית למול רוב של 85% מהיהודים שתמכו עם פרוץ המלחמה (סקר מרץ 2026) בהחלטה לתקוף.

קיים קשר ישיר בין המיקום של המשיבים על הסקלה הפוליטית לבין הצדקת המבצע. בימין נרשם קונצנזוס כמעט מלא התומך במהלך (96%), ובימין-מרכז נרשם רוב משמעותי גם כן, של שלושה רבעים (73%) התומכים ביציאה למבצע. ככל שנעים שמאלה על הסקלה, רמת התמיכה יורדת ובמקביל עולה שיעור המשיבים האוחזים בעמדה אמביוולנטית: במרכז ובשמאל-מרכז למעלה משליש (36% ו-37% בהתאמה) מעריכים כי מוקדם מדי לדעת אם ההחלטה הייתה נכונה. רק בקצה השמאלי של המפה נרשם כי מחצית (50%) שוללים את נכונות ההחלטה, נתון המדגיש כי בעוד שהימין רואה במתקפה צעד הכרחי, במרכז ובשמאל קיימת אי-ודאות ואף התנגדות למהלך.

האם את/ה חושב/ת שהחלטה של ישראל לתקוף שוב באיראן (שאגת הארי) הייתה החלטה נכונה או לא נכונה? (%)

מוקדם מדי לדעת	לא נכונה	נכונה	
19	22	59	כלל הישראלים מאי
14	13	72	כלל הישראלים מרץ
20	10	70	יהודים
16	69	15	ערבים
3	1	96	ימין
19	9	73	ימין-מרכז
36	11	53	מרכז
37	28	35	שמאל-מרכז
38	50	12	שמאל

כמו בחודשיים האחרונים, בחנו גם האם הישראלים חושבים שהמלחמה באיראן תשנה או לא תשנה את המצב במזרח התיכון לטווח הארוך. החודש נרשמה התייצבות מסוימת ברמת האופטימיות בשאלה זו. לאחר הירידה החדה שנרשמה בין מרץ (65% אופטימיים) לאפריל (53%), שיעור הסבורים כי המצב ישתנה לטובה לטווח ארוך עדיין עומד על מחצית (52%). במקביל, שיעור הישראלים שאינם בטוחים בתוצאות המערכה נותר גבוה ועומד על רבע (26%) מהמשיבים.

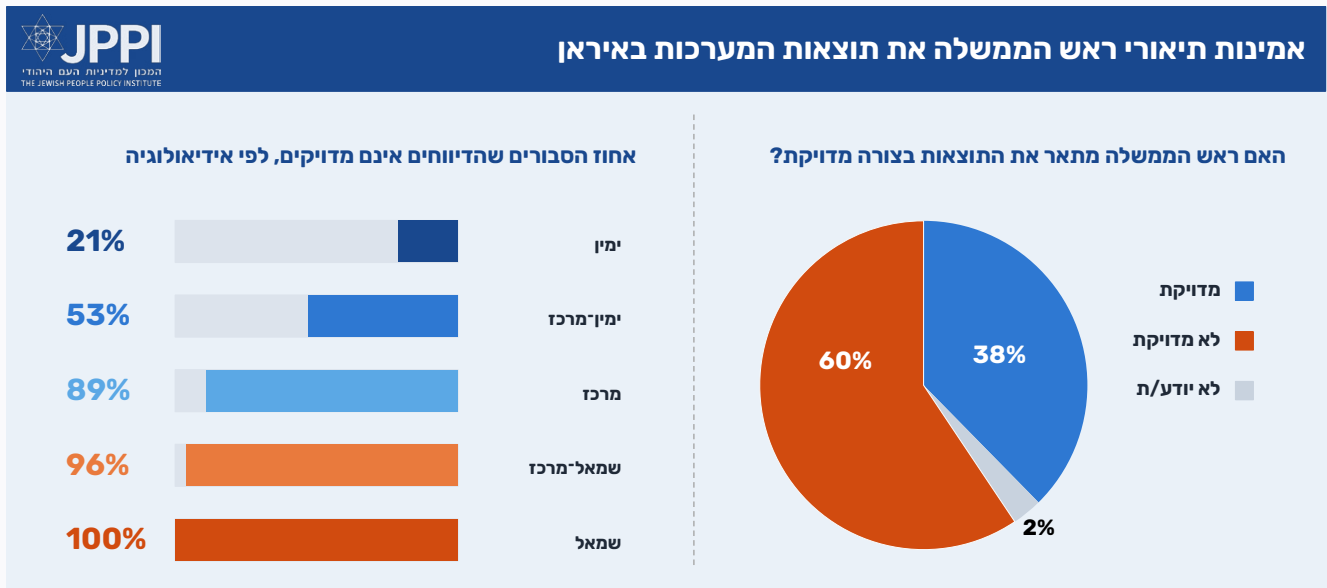
בחלוקה אידאולוגית במחנה הימין יש אמונה כמעט מוחלטת בשינוי חיובי ארוך טווח (92%), כאשר מחצית מהמשיבים (52%) אף אומרים שהם "בטוחים" בכך. תמונה הפוכה נרשמת בשמאל, שם שיעור אפסי צופה שינוי לטובה, ומחצית (50%) מעריכים כי המצב ישתנה לרעה לטווח ארוך. קבוצות המרכז והשמאל-מרכז מאופיינות בשיעור גבוה של משיבים שאינם בטוחים שהמלחמה תשפיע לחיוב או לשלילה לטווח הארוך (44%-ו-53% בהתאמה), נתון המצביע על כך שבקרוב הקהלים שאינם מזוהים עם הימין (שהוא רוב הציבור היהודי), נותר קושי משמעותי להגדיר את הישגי המלחמה כשינוי פרדיגמה אזורי.

האם את/ה סבור/ה שהמלחמה באיראן תשנה או לא תשנה את המצב במזרח התיכון לטווח ארוך? (%)

לא יודע/ת	בטוח/ה שתשנה לרעה לטווח ארוך	חושב/ת שתשנה לרעה לטווח ארוך	לא בטוח/ה שתשנה לטובה או לרעה לטווח ארוך	חושב/ת שתשנה לטובה לטווח ארוך	בטוח/ה שתשנה לטובה לטווח ארוך	
7	5	5	18	34	31	כלל הישראלים מרץ 2026
6	4	9	28	31	22	כלל הישראלים אפריל 2026
8	4	10	26	27	25	כלל הישראלים מאי 2026
1	0	1	6	40	52	ימין
5	1	1	27	31	35	ימין-מרכז
9	3	12	44	27	6	מרכז
9	4	16	53	13	4	שמאל-מרכז
6	6	44	44	0	0	שמאל

בחינת רמת האמינות שהציבור מייחס לדיווחיו של ראש הממשלה על לתוצאות המערכות "עם כלביא" ו"שאגת הארי" חושפת משבר אמון. שישה מכל עשרה ישראלים (60%) סבורים כי תיאוריו של נתניהו את הישגי המערכות אינם מדויקים (20% "לא כל כך מדויקים" ו-40% "מאוד לא מדויקים"), לעומת שלישי (38%) הסבורים כי הוא מתאר נכונה את המציאות. בציבור היהודי, למעלה ממחצית (56%) מטילים ספק בדיוקנות הדיווח, ובציבור הערבי רוב גדול (76%) קובע כי התיאור של ראש הממשלה אינו מדויק.

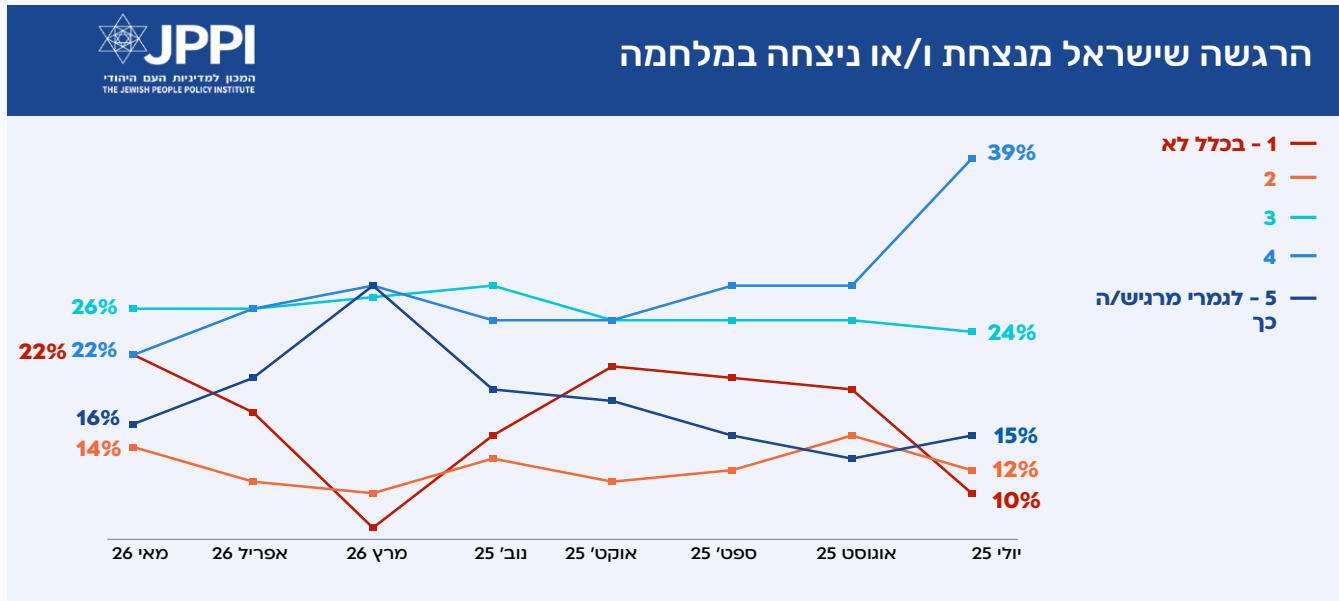
בעוד שבקבוצת הימין נרשם רוב (77%) הסבור כי תיאוריו של נתניהו מדויקים, תמונה זו מתהפכת כבר בקבוצת הימין-מרכז, שם מחצית (53%) סבורים שהדיווחים אינם מדויקים. ככל שנעים לכיוון המרכז והשמאל על הסקלה, האמון בדברי ראש הממשלה מתפוגג כמעט לחלוטין: במרכז 89% מהמשיבים אינם מאמינים לתיאור התוצאות, ובשמאל-מרכז ובשמאל שיעור זה מגיע לרמות של 96% ו-100% בהתאמה. תפיסת המציאות הביטחונית והערכת הישגי הצבא מתווכות דרך הפריזמה הפוליטית, כאשר עבור למעלה ממחצית מהציבור הישראלי, הצהרות הדרג המדיני על הצלחת המערכות מתקבלות בספקנות עמוקה.

אחרי שתי המערכות מול איראן ("עם כלביא" ו"שאגת הארי"), האם לדעתך ראש הממשלה נתניהו מתאר את התוצאות שלהן בצורה מדויקת או לא מדויקת? (%)

לא יודע/ת	בצורה מאוד לא מדויקת	בצורה לא כל כך מדויקת	בצורה די מדויקת	בצורה מאוד מדויקת	קבוצה
2	40	20	25	13	כלל הישראלים
2	37	19	29	14	יהודים
7	55	21	9	7	ערבים
1	7	14	50	27	ימין
2	30	23	30	15	ימין-מרכז
2	68	21	6	3	מרכז
2	78	18	2	0	שמאל-מרכז
0	91	9	0	0	שמאל

אמון בהנהגה ובניצחון

בשאלה כללית על הניצחון במלחמה בכלל החזיתות נרשמה בחודשים האחרונים ירידה חדה ומתמשכת בתחושת הניצחון של הציבור הישראלי. בעוד שבשיאו של מבצע "שאגת הארי" בחודש מרץ דיווחו רוב הישראלים (56%) על תחושת ניצחון גבוהה (דירוג 4 ו-5), החודש נשחק נתון זה ל-38%. בקרב הציבור היהודי הירידה דרמטית אף יותר: משיא של 62% במרץ ל-42% במאי. במקביל, חלה עלייה משמעותית בשיעור הישראליים המעידים כי הם "בכלל לא" מרגישים שישראל מנצחת, נתון ששילש את עצמו בתוך חודשיים - מ-7% במרץ ל-22% החודש. בקרב הציבור הערבי יש פסימיות עמוקה אף יותר, כאשר מחצית מהמשיבים (52%) סבורים שישראל לא מנצחת במלחמה (1 או 2), ורק חמישית (20%) חשים שישראל מנצחת.

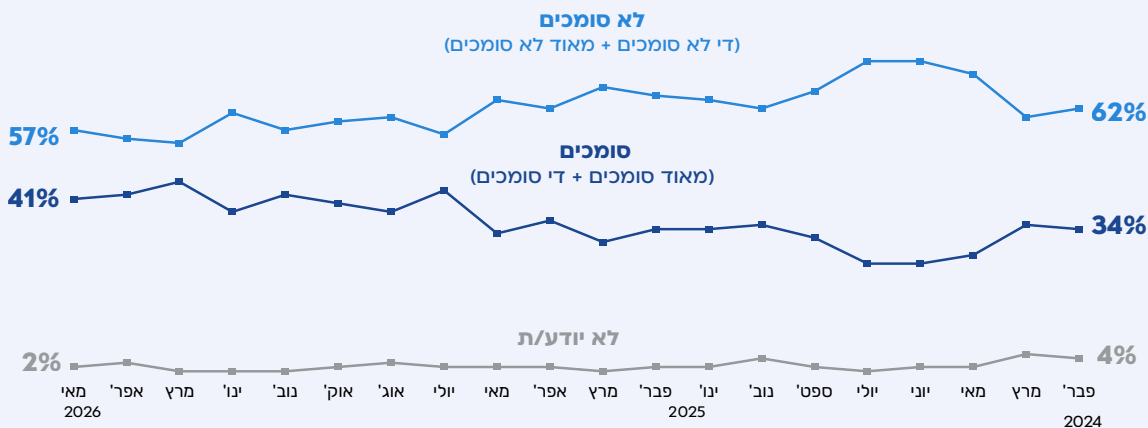
בשאלה זו זיהינו פערים מגדריים משמעותיים מאוד. 57% מהגברים אמרו שישראל מנצחת, לעומת 25% מהנשים. זה פער של 32% אחוזים בין גברים לנשים. כלומר, מדובר בקריאת מציאות לגמרי אחרת. כדי לדעת עד כמה הפער הזה הוא פער "מגדרי" ולא פער שנובע ממקורות אחרים, עשינו בדיקה שמנטרלת את ההשפעה של הבדלים אחרים בין גברים ונשים, כמו עמדות פוליטיות, רמת דתיות, גיל, הכנסה והשכלה. גם לאחר בדיקה זו, ההבדלים נותרים גדולים. ולא רק שנשאר פער על בסיס מגדרי, אלא שהפער גדל מחודש לחודש. כלומר: בתחילת המלחמה, היה פער משמעותי בין תחושת הניצחון של גברים ונשים. באפריל, כולם הרגישו שישראל פחות מנצחת, אבל נשים הרגישו את זה יותר מהר ויותר חזק. במאי - עוד ירידה אצל כולם, ושוב, היא מהירה יותר וחזקה יותר בקרב נשים. כלומר, כל הישראלים מאמינים פחות בניצחון, גם גברים וגם נשים, והפער בין גברים לנשים נעשה עוד יותר משמעותי מכפי שהיה לכל אורך הדרך. אגב, הקבוצה שאפשר לזהות אצלה את הירידה החדה ביותר בחודשים הללו, היא של נשים תומכות ליכוד בגילאי 25 עד 45. אצל אלה, התחושה שישראל מנצחת ירדה מ-84% במרץ ל-52% במאי.

אנא דרגי/ מ-1 עד 5 (1 = "בכלל לא", 5 = "לגמרי") כמה את/ה מרגיש/ה שישראל מנצחת ו/או ניצחה במלחמה באופן כללי (הכוונה למלחמה בכלל החזיתות שהחלה ב-7 באוקטובר) (%)

כלל ישראלים	1 - בכלל לא מרגיש/ה כך	2	3	4	5 - לגמרי מרגיש/ה כך
יולי 25	10	12	24	39	15
אוגוסט 25	19	15	25	28	13
ספטמבר 25	20	12	25	28	15
אוקטובר 25	21	11	25	25	18
נובמבר 25	15	13	28	25	19
מרץ 26	7	10	27	28	28
אפריל 26	17	11	26	26	20
מאי 2026	22	14	26	22	16
יהודים					
יולי 25	10	11	25	35	18
אוגוסט 25	15	15	23	33	15
ספטמבר 25	15	10	26	32	17
אוקטובר 25	15	11	24	30	19
נובמבר 25	11	12	28	30	19
מרץ 26	6	8	24	32	30
אפריל 26	15	12	23	29	21
מאי 26	19	13	26	26	16
ערבים					
יולי 25	28	18	33	14	8
אוגוסט 25	38	16	32	8	6
ספטמבר 25	38	19	23	10	10
אוקטובר 25	45	10	28	7	11
נובמבר 25	32	17	29	6	16
מרץ 26	11	17	36	16	19
אפריל 26	25	11	36	13	15
מאי 26	36	16	28	6	14

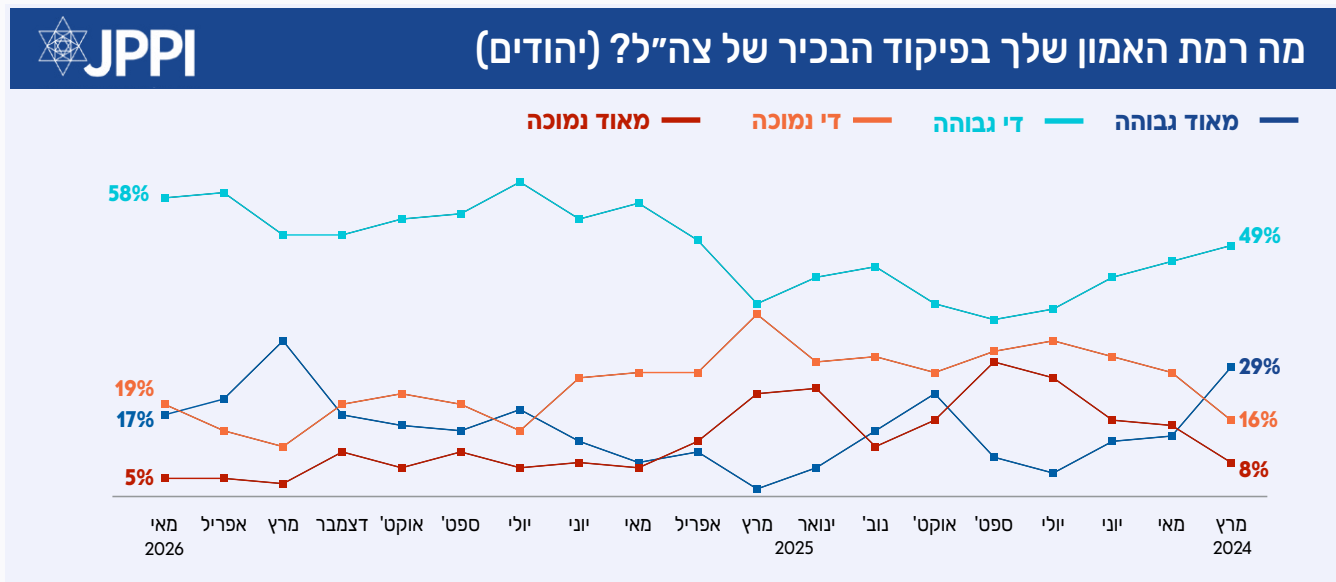
החודש נמשכה מגמת שחיקה מסוימת גם באמון הציבור בממשלה, שהחלה מיד לאחר שיא מבצע "שאגת הארי". בעוד שבחודש מרץ נרשמה רמת האמון הגבוהה ביותר בשנתיים האחרונות (45%), בחודשיים שחלפו מאז ירד נתון זה בהדרגה ל-42% באפריל ול-41% בחודש הנוכחי.

כמה את/ה סומכת על המשלה?

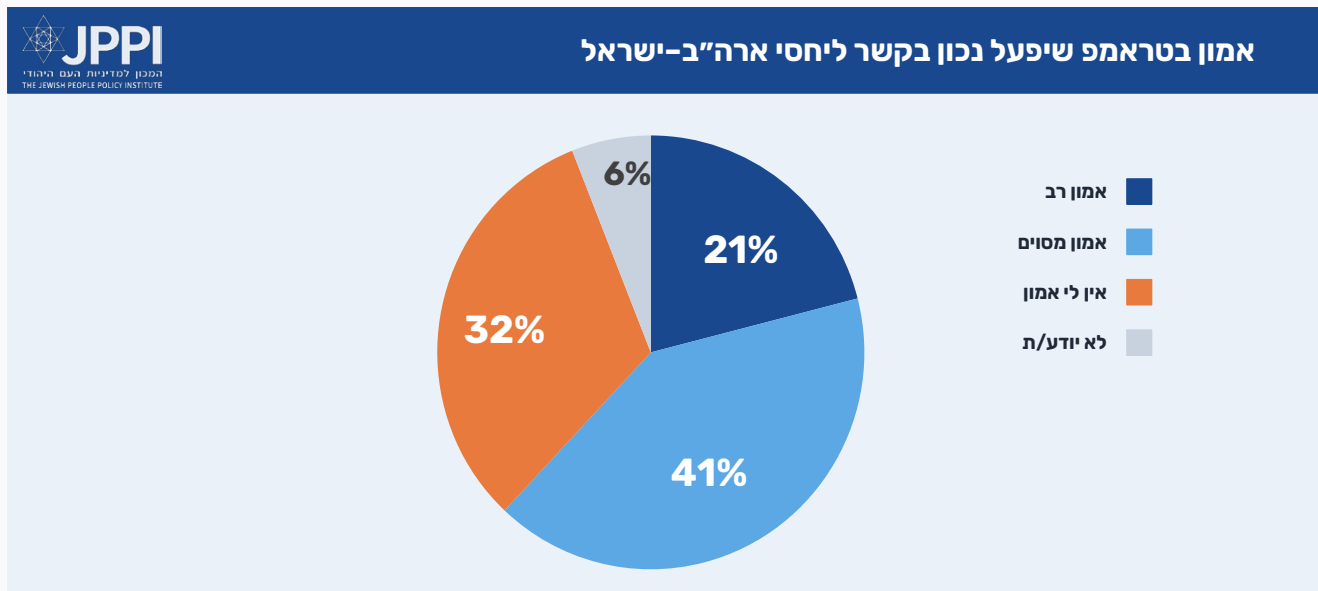

גם מגמת האמון בפיקוד הבכיר של צה"ל בציבור היהודי היא של שחיקה הדרגתית לאחר השיא שנרשם עם תחילת המערכה מול איראן. בעוד שבמרץ האמון הגיע לרמה הגבוהה ביותר בשנתיים האחרונות (82%), החודש נרשמה ירידה (75%). בולטת במיוחד השחיקה בשיעור המשיבים המביעים אמון "מאוד גבוה", שנחתך כמעט בחצי בתוך חודשיים.

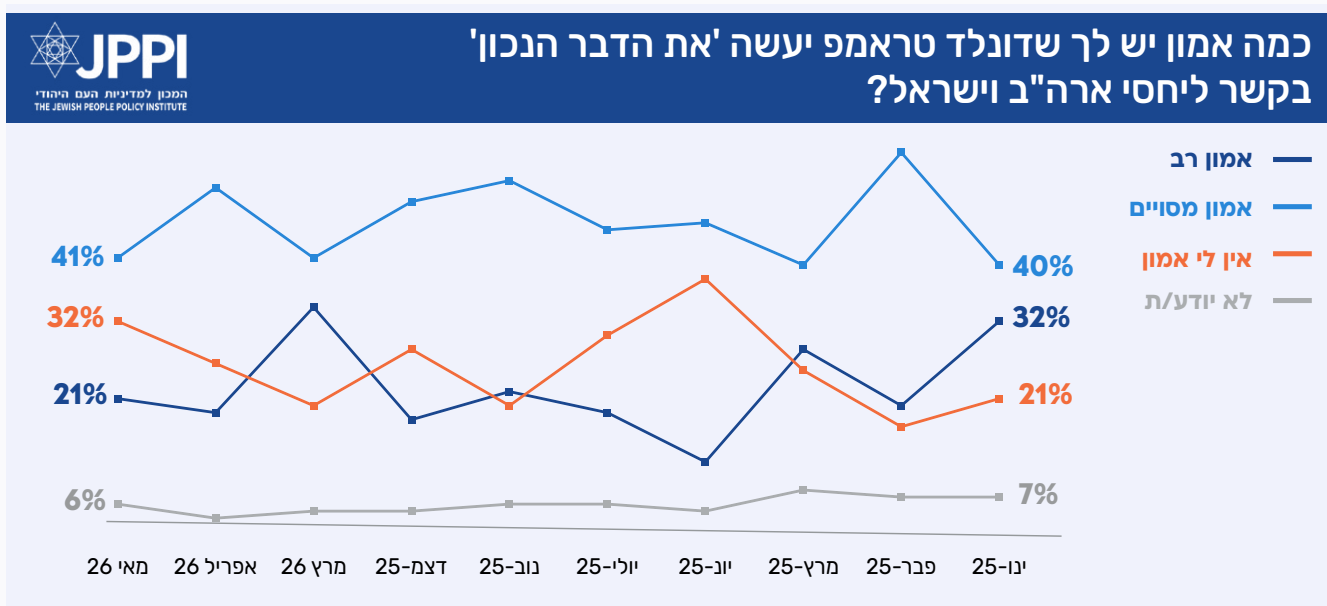
בחינת הנתונים בחלוקה מגזרית חושפת פערים עמוקים בתפיסת הדרג הצבאי הבכיר. בעוד שבקרב הציבור היהודי יש רוב של שלושה רבעים (75%) המביעים אמון בפיקוד, בציבור הערבי התמונה הפוכה, כאשר רק 42% מביעים אמון כלשהו מול מחצית (51%) המצהירים כי אינם סומכים על הפיקוד הבכיר (מתוכם 27% "מאוד לא סומכים"). בשיקול כלל הישראלים, שיעור האמון עומד החודש על שבעה מכל עשרה ישראלים (68%).

יחסי ארה"ב ישראל

החודש חלה ירידה באמון של הישראלים בכך שהנשיא טראמפ "יעשה את הדבר הנכון" בהקשר ליחסי ארה"ב-ישראל. בעוד שבשיא מבצע "שאגת הארי" נרשמה רמת אמון של 75% בנשיא ארה"ב בהקשר זה, החודש נתון זה עומד על שישה מכל עשרה ישראלים (62%). מגמה זו מלווה בעלייה משמעותית בשיעור המשיבים כי אין להם כלל אמון בנשיא מחמישית (20%) במרץ לשליש (32%) כיום - רמה המתקרבת לשיא השלילי שנרשם ביוני 2025 לפני מבצע "עם כלביא". ככלל ניתן לראות על פני זמן כי האמון בטרמפ מאוד לא יציב בשנה וחצי האחרונות - הוא מגיע לשיאים חיוביים סביב העסקה להשבת חטופים בינואר 25, וסביב המבצעים הצבאיים מול איראן בנתונים שנאספו ביולי 25 ובמרץ 26.

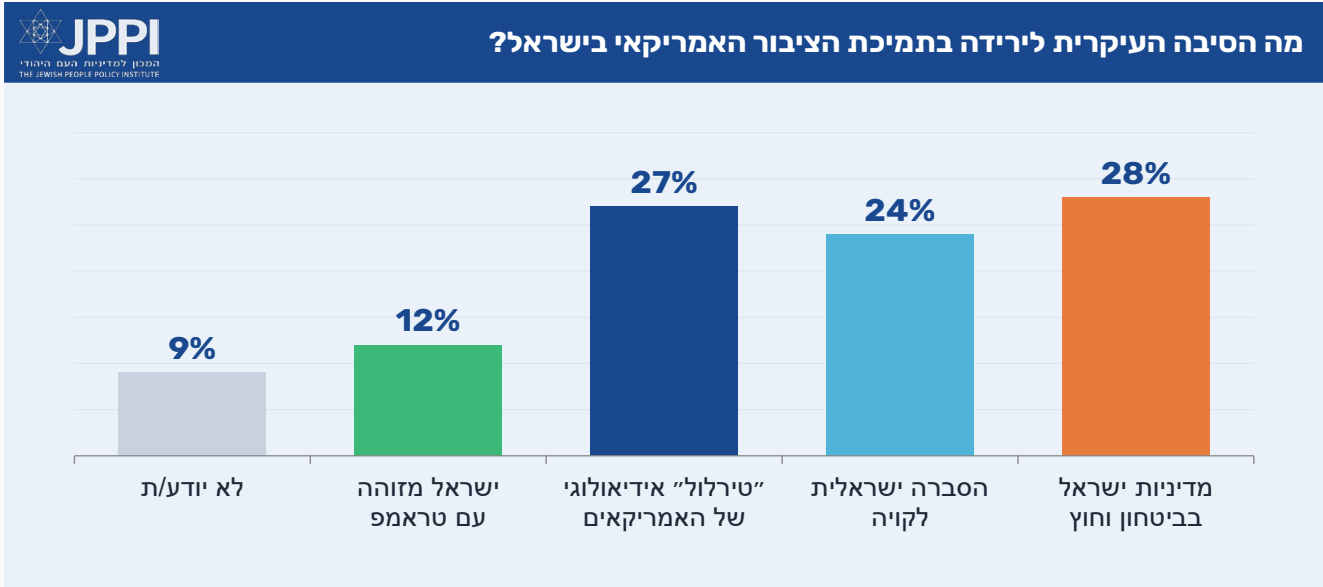
בקרב המזוהים עצמם ימין יש אמון של 85% בטרמפ (39% אמון רב ו-46% אמון מסוים), בעוד שבקרב תומכי הימין-מרכז רמת האמון עומדת על שלושה רבעים 78%. ככל שנעים למרכז ושמאלה על הסקלה, האמון מתחלף בספקנות ובשלילה: בקבוצת המרכז רוב (58%) עדיין מביע אמון כלשהו, אולם בשמאל-מרכז ובשמאל התמונה מתהפכת - רוב המשיבים (55%-75% בהתאמה) מעידים כי אין להם אמון בנשיא ארה"ב בהקשר ליחסים עם ישראל.

כמה אמון יש לך שדונלד טראמפ יעשה 'את הדבר הנכון' בקשר ליחסי ארה"ב וישראל? (%)

לא יודע/ת	אין לי אמון	אמון מסוים	אמון רב	
2	13	46	39	ימין
3	19	51	27	ימין-מרכז
5	37	51	7	מרכז
7	55	36	2	שמאל-מרכז
0	75	25	0	שמאל

בסקרים חדשים על מעמדה של ישראל בארה"ב (של המכונים פיו וגאלופ) התברר כי ישנה שחיקה משמעותית בתדמית שלה כמעט בכל הקהלים. ההסבר של ישראלים לשחיקה זו ביחסם של האמריקאים לישראל, אינו אחיד. ההסבר השכיח ביותר מהאפשרויות שהוצעו לבחירה תולה את שחיקת התמיכה במדיניות החוץ והביטחון של ישראל (28%), אולם שיעור דומה של ישראלים מייחסים את השחיקה במעמד ישראל ב"טירלול" אידיאולוגי של האמריקנים (27%) או בהסברה ישראלית לקויה (24%). בחינה מגזרית מלמדת על מקור הפערים: בעוד שבקרב הציבור הערבי קיימת הסכמה רחבה כי המדיניות הישראלית היא הגורם המכריע לשחיקה במעמדה (51%), הציבור היהודי נוטה לייחס משקל רב יותר לגורמים חיצוניים או תדמיתיים, כאשר ההסבר המוביל הוא השינוי האידיאולוגי הפנימי בארה"ב (32%) ולאחריו איכות ההסברה הישראלית (27%).

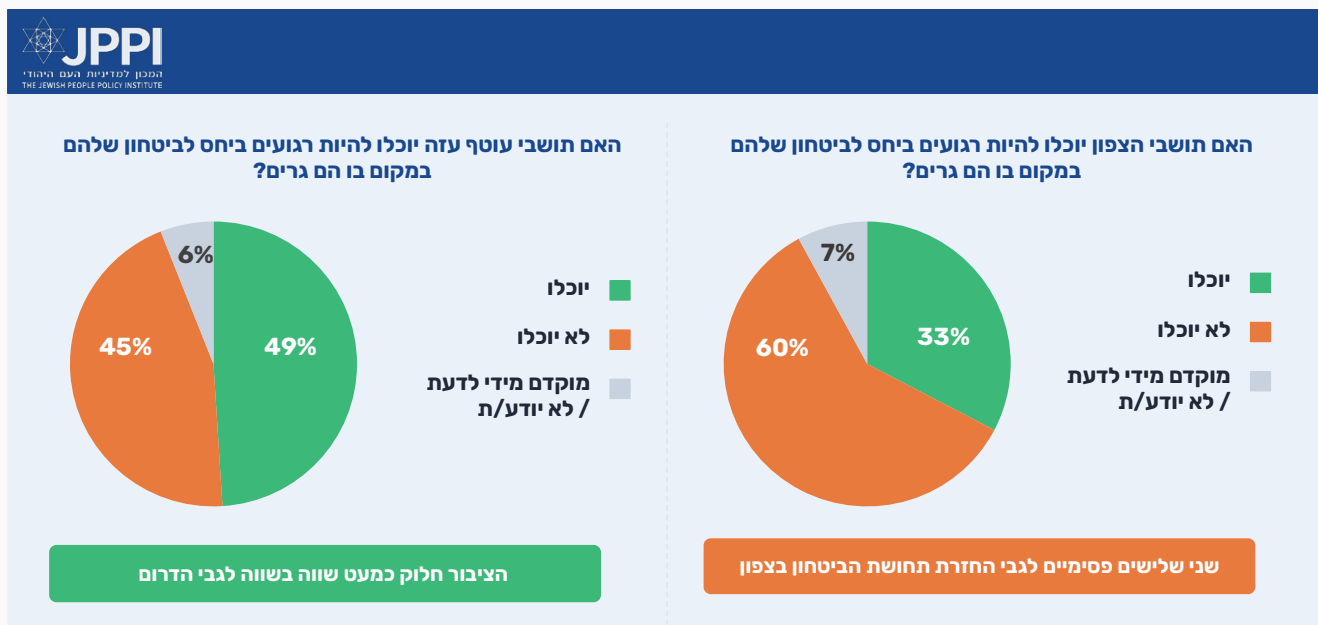
בחלוקה אידיאולוגית בקרב היהודים, מחצית מהמזוהים את עצמם ימין (53%) פוטרים את ישראל מאחריות עיקרית לשחיקה במעמדה ומאשימים את הדינמיקה האידיאולוגית בתוך ארצות הברית, בעוד שרק 5% מייחסים את הירידה בתמיכה למדיניות הממשלה. מנגד, בקבוצת המרכז והשמאל יש נטייה גוברת להטיל את האחריות על ישראל עצמה: בעוד שתומכי המרכז מתמקדים בכשלים של מערך ההסברה (40%), בשמאל-מרכז ובשמאל בולטת ההערכה כי המדיניות הישראלית היא הגורם העיקרי למשבר (57%-78% בהתאמה). מעניין לציין כי זיהויה של ישראל עם דונלד טראמפ נתפס כגורם משני בכלל הקבוצות.

מה לדעתך הסיבה העיקרית לירידה בתמיכת הציבור האמריקאי בישראל? (%)

לא יודע/ת	זה בגלל שישראל מזוהה עם טראמפ	“טירלול” אידיאולוגי של האמריקאים	הסברה לא טובה של ישראל בארה“ב	המדיניות של ישראל בנושאי בטחון וחץ	קטגוריה
9	12	27	24	28	כלל הישראלים
8	11	32	27	22	יהודים
13	17	5	12	51	ערבים
8	13	53	20	5	ימין
7	9	35	35	13	ימין-מרכז
6	13	14	40	25	מרכז
4	6	7	26	57	שמאל-מרכז
3	6	6	6	78	שמאל

תחושת הביטחון בצפון ובדרום

דו"ח מבקר המדינה שפורסם ימים ספורים לפני כתיבת דו"ח זה, הצביע על כשלים חמורים בהתנהלות בכל הנוגע לשיקום יישובי הצפון והדרום בעקבות המלחמה. תחושת חוסר הוודאות ביחס לעתיד חבלי הארץ המדוברים המשתקפת מדו"ח המבקר מוצאת ביטוי ישיר בעמדות הציבור, כאשר רוב של שישה מכל עשרה ישראלים (60%) סבורים כי במצב הדברים הנוכחי, תושבי הצפון לא יוכלו לשוב לחיות בשלום, לעומת שליש (33%) המבטאים אופטימיות. בציבור הערבי נרשם חוסר אמון עמוק, כאשר 75% שוללים את האפשרות שתושבי הצפון יוכלו להרגיש ביטחון במקום שבו הם חיים, זאת לעומת מחצית (56%) מהציבור היהודי הסבורים כך.

גם במקרה זה, בחינת הנתונים לפי בסיס אידאולוגי מדגישה פערים בתפיסת הביטחון והשיקום: בקרב המזרחים עצמם ימין נרשם רוב (61%) של מי שמאמינים כי תושבי הצפון יוכלו לשוב לחיות ברוע, אך במקרה זה מחנה הימין הוא החריג, כאשר בימין-מרכז ובכל הקבוצות שמאלה ממנו, שוררת פסימיות של רוב המשיבים. בקרב תומכי המרכז, שלושה רבעים (76%) אינם מאמינים ביכולת להשיב את תחושת הביטחון של תושבי הצפון, ובקבוצות השמאל-מרכז והשמאל נתון זה מאמיר ל-92% ו-91% בהתאמה.

האם לדעתך, במצב הדברים שמתמנן, תושבי הצפון יוכלו או לא יוכלו להיות רגועים ביחס לביטחון שלהם במקום שהם גרים בו? (%)

מוקדם מדי לדעת / לא יודעת	לגמרי לא יוכלו	די לא יוכלו	די יוכלו	לגמרי יוכלו	
7	32	28	23	10	כלל הישראלים
9	29	27	24	11	יהודים
5	44	31	15	4	ערבים
7	9	24	41	20	ימין
9	30	23	27	11	ימין-מרכז
10	47	29	12	2	מרכז
3	54	38	4	0	שמאל-מרכז
9	50	41	0	0	שמאל

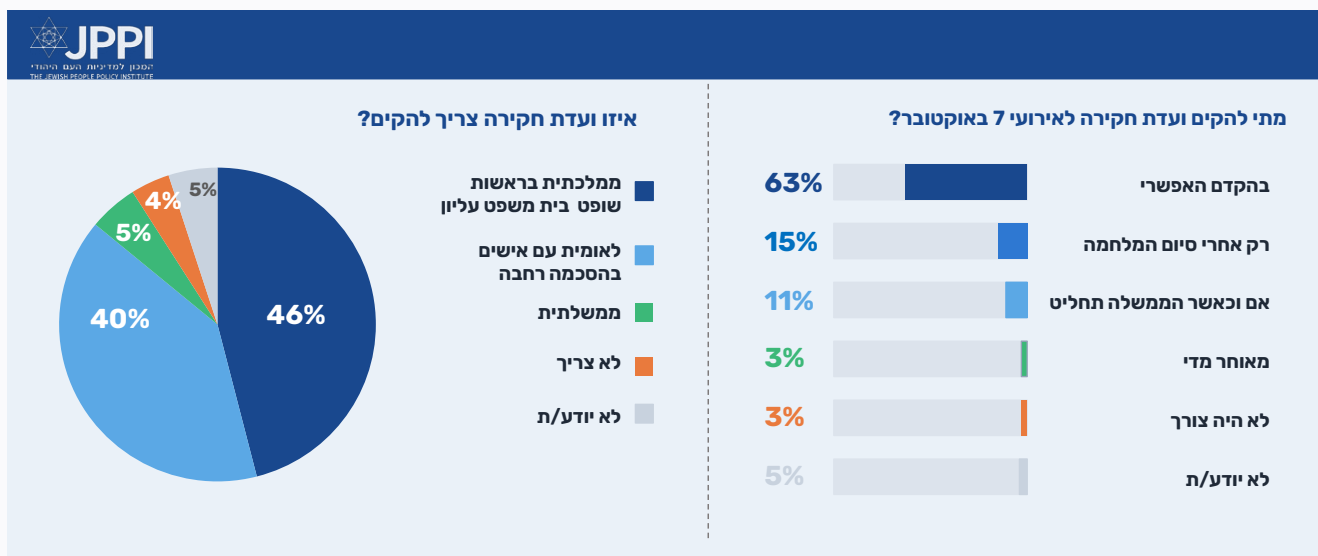
בשונה מעמדות הציבור בנוגע לתחושת הביטחון בגבול הצפוני, קרוב למחצית מהישראלים (49%) מעריכים כי תושבי עוטף עזה יוכלו להיות רגועים ביחס לביטחון שלהם במקום בו הם גרים. זאת לעומת שיעור דומה (45%) האוחזים בעמדה הפוכה.

בדומה להערכות בנוגע לצפון, גם בהקשר לגבול עם רצועת עזה קיים מתאם בין עמדה אידאולוגית ימנית לבין אופטימיות ביטחונית. בקרב המזהים עצמם ימין נרשמת רמת ביטחון גבוהה במיוחד, כאשר שמונה מכל עשרה (80%) סבורים כי תושבי העוטף יוכלו להיות רגועים. תמונה זו מתהפכת ככל שנעים שמאלה על הסקלה האידאולוגית: בעוד שבימין-מרכז נשמר רוב אופטימי (57%), במחנות המרכז והשמאל שוררת פסימיות. רוב במרכז (64%), בשמאל-מרכז (73%) ובשמאל (75%) מעריכים כי במצב הדברים המתמנן, לא ניתן יהיה להבטיח את שלוותם של תושבי האזור.

האם לדעתך, במצב הדברים שמתמנן, תושבי עוטף עזה יוכלו להיות רגועים ביחס לביטחון שלהם במקום שהם גרים בו? (%)

מוקדם מדי לדעת / לא יודעת	לגמרי לא יוכלו	די לא יוכלו	די יוכלו	לגמרי יוכלו	
6	19	26	31	18	כלל הישראלים
5	16	25	33	21	יהודים
9	33	27	22	8	ערבים
3	4	12	42	38	ימין
6	15	21	37	20	ימין-מרכז
6	24	40	26	4	מרכז
6	28	45	20	1	שמאל-מרכז
6	34	41	16	3	שמאל

ועדת חקירה

החודש התקיים בבית המשפט העליון דיון בעתירות התובעות פתיחת חקירה מסודרת של המלחמה באמצעות ועדת חקירה ממלכתית. שני שלישי מהציבור הישראלי (63%) סבורים כי יש להקים ועדת חקירה לאירועי ה-7 באוקטובר והמלחמה שבאה בעקבותיהם בהקדם האפשרי. עמדה זו משותפת לרוב המשיבים הן במגזר היהודי (62%) והן במגזר הערבי (67%). שישית (15%) מהישראלים סבורים כי יש להמתין עם הקמת הוועדה עד לסיומה המוחלט של המלחמה, ועשירית (11%) מאמינים כי ההחלטה על מועד ההקמה צריכה להיות על פי שיקול דעתה של הממשלה.

במחנות השמאל (100%), השמאל-מרכז (99%) והמרכז (87%) יש תמיכה כמעט מוחלטת בהקמה מיידית של ועדת חקירה. גם בימין מרכז נרשם רוב (68%) של תומכים בחקירה מיידית. תמונה שונה מצטיירת במחנה הימין. בקרב המזהים עצמם ימין רק שלישי (34%) תומכים בהקמת וועדה בהקדם האפשרי, בעוד שרוב הקבוצה מעדיפה לדחות את המהלך: שלישי (30%) מעוניינים להמתין לסיום המלחמה ורבע נוספים (26%) סבורים כי הממשלה היא זו שצריכה להחליט על העיתוי. בקרב מצביעי הליכוד (בחירות 2022) קיים פיצול עמדות, כאשר שלישי (38%) תומכים בהקמת ועדת חקירה מיידית, ואילו הרוב (58%) מעדיפים להמתין לסיום המלחמה או להותיר את העיתוי להחלטת הממשלה.

מהאפשרויות הבאות, מה העמדה הכי קרובה לשלך בעיתוי הנוכחי בעניין הקמת ועדת חקירה לאירועי שבעה באוקטובר? (%)

לא יודעת	לדעתי לא היה מלכתחילה צורך בהקמת ועדת חקירה	כבר מאוחר מדי ואין טעם להקים ועדת חקירה	צריכה להיות ועדת חקירה כלשהי אם וכאשר הממשלה תחליט	צריכה להיות ועדת חקירה כלשהי רק אחרי שהמלחמה תסתיים סופית	צריכה להיות ועדת חקירה כלשהי בהקדם האפשרי	
5	3	3	11	15	63	כלל הישראלים
2	3	2	13	17	62	יהודים
10	5	10	3	4	67	ערבים
3	3	3	26	30	34	ימין
1	2	0	10	19	68	ימין-מרכז
2	2	1	3	6	87	מרכז
0	0	0	1	0	99	שמאל-מרכז
0	0	0	0	0	100	שמאל

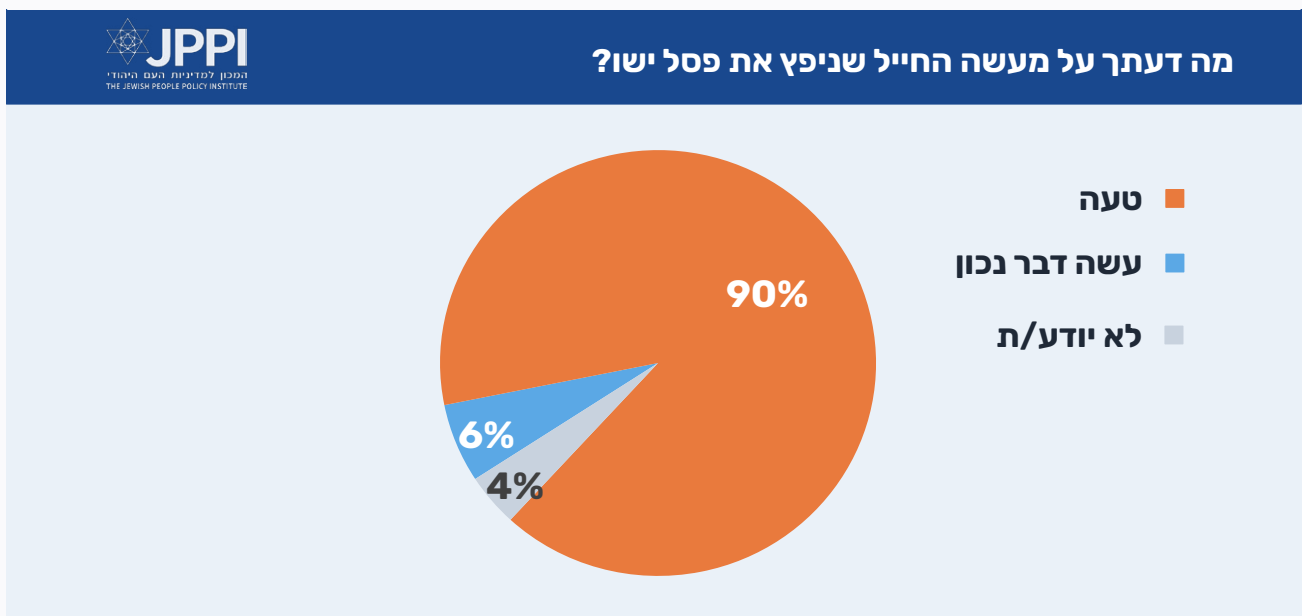
הציבור הישראלי חלוק כמעט שווה בנוגע למבנה הוועדה שתחקור את אירועי המלחמה, כאשר נרשם יתרון קל לוועדת חקירה ממלכתית בראשות שופט בית המשפט העליון (46%) על פני ועדת חקירה לאומית המבוססת על אישים בהסכמה רחבה (40%). רק שיעור אפסי של ישראלים (5%) תומכים בוועדת חקירה ממשלתית, ושיעור דומה (4%) סבורים כי אין כלל צורך בוועדת חקירה מעבר לבדיקות המקצועיות של גופי הביטחון. פילוח מגזרי חושף כי בקרב הציבור היהודי קיימת העדפה קלה לוועדה "בהסכמה רחבה" (48%) על פני ועדה ממלכתית (42%) בעוד שבציבור הערבי קיימת דרישה מובהקת לוועדה ממלכתית בראשות שופט (62%).

בחינת הנתונים לפי חלוקה אידיאולוגית חושפת כי שאלת המעורבות של מערכת המשפט בחקירה היא מוקד המחלוקת העיקרי בין המחנות. במחנה הימין יש התנגדות כמעט מוחלטת לוועדה בראשות שופט עליון (6% תמיכה), כאשר הרוב (80%) מעדיפים ועדת חקירה לאומית המורכבת מאישים המקובלים על פלחי אוכלוסייה רחבים. תמונה הפוכה נרשמת במחנות המרכז והשמאל: במרכז (78%), בשמאל-מרכז (93%) ובשמאל (94%) קיים קונצנזוס רחב הדורש ועדת חקירה ממלכתית בראשות שופט בית המשפט העליון.

ואם לדעתך צריך ועדת חקירה, איזו ועדה צריך להקים? (%)

לא יודעת	כאמור, לדעתי אין צורך בוועדת חקירה כלשהי (מעבר לוועדות מקצועיות של גופי הביטחון)	ועדת חקירה ממשלתית, שתהיה מקובלת על ממשלת ישראל	ועדת חקירה לאומית שיש בה אישים בהסכמה רחבה (לא מבית המשפט העליון)	ועדת חקירה ממלכתית ברשות שופט בית המשפט העליון	
4	4	5	40	46	כלל הישראלים
3	2	5	48	42	יהודים
11	10	5	10	62	ערבים
2	2	11	80	6	ימין
2	4	4	58	33	ימין-מרכז
2	1	2	17	78	מרכז
1	1	0	4	93	שמאל-מרכז
0	0	0	6	94	שמאל

פגיעה בסמלי דת

לאחרונה תועדו שני מקרים בהם חיילי צה"ל פגעו בסמלי דת נוצריים בכפרים בדרום לבנון – הראשון, שעליו שאלנו בסקר, היה ניתוח של פסל של ישו והשני היה ביזוי פסל של מריה. אירועים אלו, שעוררו תהודה וביקורת בינלאומית, נענו בתגובה מוסדית תקיפה. הדרג הפיקודי, לרבות הרמטכ"ל, גינו את המעשים והגדירו אותם ככישלון ערכי המנוגד לפקודות הצבא. נגד החיילים המעורבים ננקטו צעדים משמעותיים.

רוב מוחלט של הציבור הישראלי (90%) סבור כי החייל שניפץ את פסל ישו בדרום לבנון טעה במעשהו, כאשר הנימוק המרכזי לכך הוא עקרוני-מוסרי: 65% מהישראלים קובעים שאסור לנפץ סמלים של דתות אחרות. בקרב הציבור הערבי עמדה זו מובהקת אף יותר ועומדת על 71% לעומת 63% בקרב הציבור היהודי. לצד הנימוק הדתי, יש שיעור משמעותי של משיבים הסבורים שמעשהו של החייל היה לא ראוי משום שגרם לישראל נזק תדמיתי (13%) או בגלל עצם הפרת פקודות הצבא (12%). כלומר האירוע נתפס כפגיעה באינטרס הלאומי והצבאי מעבר להיבט המוסרי.

בבחינה לפי רמת דתיות עולה כי בקרב הציבור החילוני נרשמה ההתנגדות הנחרצת ביותר למעשה על בסיס כיבוד דתות אחרות (80%). אולם ככל שעולה רמת הדתיות, שיעור זה הולך ופוחת עד ל-39% בקרב הציבור החרדי. במקביל, בקבוצות הדתיות והחרדיות נרשמו שיעורי תמיכה גבוהים יותר בעצם המעשה: 20% מהדתיים ו-21% מהחרדים סבורים כי החייל עשה "דבר נכון", כאשר רובם מסתייגים בעיקר מהעובדה שהדבר תועד והופץ (12% ו-15% בהתאמה). כלומר, בעוד שבקצה החילוני של המפה סבורים כי מדובר בטעות נורמטיבית, בקצה הדתי והחרדי יש אמביוולנטיות רבה יותר, והביקורת מתמקדת לעיתים קרובות בהיבטים טקטיים או תדמיתיים ולא במהות הפגיעה בסמל הנוצרי.

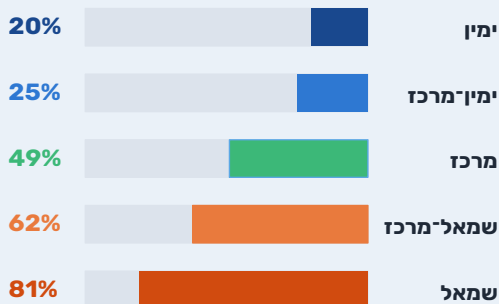
חייל שניפץ פסל של ישו בדרום לבנון נשלח למאסר. מהאפשרויות הבאות, מה הכי קרוב לעמדתך בעניין זה? (%)

לא יודעת/ת / אף אחד מאלה	החייל טעה, כי לא צריך לנפץ סמלים של דתות אחרות	החייל טעה, כי ניפוץ פסלים פוגע בתדמית של ישראל	החייל טעה, כי מה שעשה הוא בניגוד להוראות הצבא	החייל עשה דבר נכון, אבל היה צריך להקפיד שלא יהיה צילום	החייל עשה דבר נכון, לא צריך להעניש אותו	
4	65	13	12	3	3	כלל הישראלים
3	63	15	13	4	2	יהודים
9	71	6	10	0	3	ערבים
1	80	10	8	1	0	חילוני
3	64	15	17	1	1	מסורתי לא דתי
7	50	25	14	4	0	מסורתי דתי
5	42	15	18	12	8	דתי
3	39	18	18	15	6	חרדי

בחירות 2026

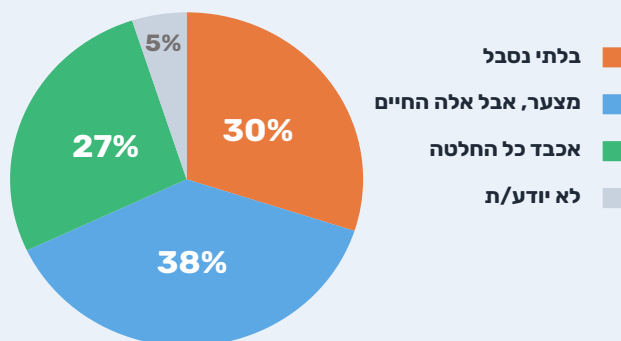

"הפסד יהיה בלתי נסבל" – לפי אידיאולוגיה

בשמאל: 8 מ-10 מרגישים שהפסד יהיה "בלתי נסבל"

אם הצד שאני תומכת/ת בו יפסיד בבחירות, ארגיש:

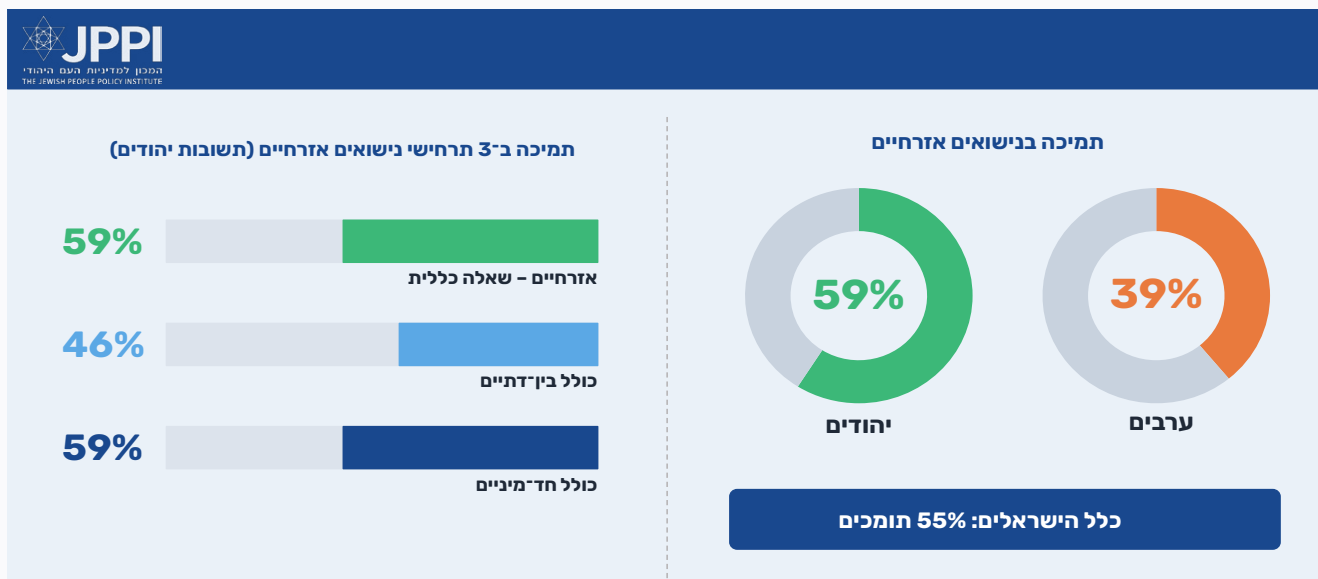

לקראת הבחירות הצפויות בעוד כחצי שנה, בחנו פעם נוספת כיצד הישראלים מעריכים שירגישו אם בבחירות הקרובות הצד שהם תומכים בו לא ינצח. החודש נרשמה עלייה קלה בשיעור הישראלים המצהירים כי יכבדו כל החלטה של הציבור במקרה של הפסד לצד הפוליטי שבו הם תומכים (מ-23% במרץ ל-27% בחודש הנוכחי). בחינה של מחנות הימין והימין-מרכז חושפת גישה פרגמטית יחסית: מחצית מהמשיבים בקבוצות אלו (47%) מגדירים הפסד אפשרי כאירוע "מצער, אבל אלה החיים", ושליש נוספים (30%) מצהירים על כיבוד מוחלט של הכרעת הרוב. בקרב הערבים הבחירה באפשרות של כיבוד החלטת הציבור (40%) בולטת בהשוואה לציבור היהודי (24%).

בדומה לנתונים שנרשמו בסקר בחודש מרץ 2026, גם החודש יש הבדלים בין הקבוצות האידאולוגיות השונות בהבנת משמעות התוצאות של הבחירות הקרובות: ככל שנעים מימין לשמאל על הסקלה, התחושה שהפסד בבחירות יהיה "בלתי נסבל" הולכת ומחריפה. במחנה השמאל, רוב (81%) השיבו כך ושיעור אפסי השיב כי יכבדו "כל החלטה" של הציבור. תחושה זו דומיננטית גם בשמאל-מרכז (62%) ובמרכז (49%). זאת בניגוד לימין שבו רק חמישית מהמשיבים (20%) מייחסים להפסד משמעות קשה.

 אם בבחירות הקרובות הצד שאת/ה תומכת/ת בו לא ינצח, מה לדעתך תרגישי/י ברמה האישית? (%)				
לא יודעת	אני מכבדת/כל החלטה של הציבור	זה מצער, אבל אלה החיים	זה בלתי נסבל	
5	23	48	23	כלל הישראלים - מרץ
5	27	38	30	כלל הישראלים - מאי
3	19	50	27	יהודים - מרץ
3	24	39	34	יהודים - מאי
12	39	41	7	ערבים - מרץ
14	40	35	11	ערבים - מאי
2	30	47	20	ימין
3	26	47	25	ימין-מרכז
1	20	30	49	מרכז
3	9	26	62	שמאל-מרכז
0	0	19	81	שמאל

נישואים אזרחיים

שאלת הנישואים האזרחיים בישראל עלתה בחודש האחרון לסדר היום בעקבות דברים של נפתלי בנט, שהעידו על נכונות לייסד אפשרות כזאת בישראל. מהנתונים עולה כי באופן כללי, רוב הציבור היהודי בישראל (59%) תומך באפשרות לנישואים אזרחיים, כאשר קרוב למחצית (46%) אומרים שהם "מאוד תומכים". לעומת זאת, בציבור הערבי נרשמת התנגדות משמעותית, כאשר 46% מתנגדים להנהגת נישואים אזרחיים אל מול 39% תומכים ושיעור גבוה יחסית של משיבים (15%) שאינם אוחזים בעמדה מגובשת. בשקלול כלל הישראלים, יש תמיכה של רוב (55%) בשינוי הסטטוס קוו בנושא זה.

חלוקה לפי רמת דתיות מעלה כי בקצה החילוני יש קונצנזוס כמעט מוחלט (91%) בעד נישואים אזרחיים. בקבוצת המסורתיים יש חלוקה: המסורתיים הלא-דתיים תומכים ברובם במהלך (54%), אך בקרב המסורתיים הקצת דתיים התמונה מתהפכת ורוב (60%) מתנגדים לו. ההתנגדות מגיעה לשיאה בקבוצות הדתיות (77%) והחרדיות (85%), שבהן הנישואים הדתיים נתפסים כמרכיב קריטי בזהות המדינה ובשמירה על אחדות עם ישראל.

באופן כללי, האם את/ה תומכת/ בכך שתהיה גם אפשרות לנישואים אזרחיים בישראל? (%)

לא יודעת	מאוד לא תומכת	די לא תומכת	די תומכת	מאוד תומכת	
6	29	10	14	41	כלל הישראלים
4	27	9	13	46	יהודים
15	34	12	18	21	ערבים
3	5	2	13	78	חילוני
6	22	18	21	33	מסורתי לא דתי
4	39	21	11	25	מסורתי דתי
5	56	21	10	8	דתי
3	76	9	9	3	חרדי

התשובות לשאלת הנישואים האזרחיים משתנות במידת מה, כאשר לשאלה נוסף פירוט המבהיר את משמעות המהלך. בחנו שתי תוספות כאלה, אחת המבהירה שנישואים אזרחיים פירושם גם אפשרות לנישואים של יהודים ולא יהודים, ואחת המבהירה כי פירושם גם אפשרות של נישואים של בני ובנות אותו מין.

הוספת האפשרות לנישואים בין-דתיים (בין יהודים למי שאינם יהודים) למודל הנישואים האזרחיים משנה את תמונת התמיכה הציבורית: בעוד שבשאלה הכללית על נישואים אזרחיים נרשם רוב תומכים של שישה מכל עשרה (59%) יהודים בישראל, בשאלה הכוללת איזכור של נישואים של יהודים וערבים התמיכה יורדת לפחות ממחצית (46%). בקרב כלל הישראלים, מחצית מהציבור (50%) מתנגדים לנישואים אזרחיים הכוללים נישואים בין-דתיים, אל מול 44% התומכים בכך. גם בציבור הערבי נרשמת התנגדות גבוהה יותר (48%) מאשר תמיכה (37%) במודל זה. נתונים אלו ממחישים כי עבור חלק משמעותי מהציבור, ההתנגדות לנישואים בין-דתיים היא חסם מרכזי לרצון בפתרון אזרחי לסוגיית הנישואים.

פילוח לפי רמת דתיות מעלה כי סוגיית הנישואים הבין-דתיים יוצרת התנגדות לא בציבור הדתי והחרדי, אלא גם בקרב הקבוצות המסורתיות. בעוד שרוב המסורתיים הלא-דתיים תמכו בנישואים אזרחיים כעיקרון, דעתם משתנה כאשר מדובר בנישואים בין-דתיים ובמצב כזה רובם (59%) מתנגדים למהלך. בקרב הציבור הדתי (87%) והחרדי (94%) ההתנגדות כמעט מוחלטת. אפילו בציבור החילוני, התומך בשיעור גבוה בנישואים אזרחיים נרשמת ירידה מסוימת בתמיכה מ-91% במודל הכללי ל-75% כאשר המודל כולל נישואים בין-דתיים.

 ומה דעתך בסוגיית הנישואים האזרחיים, אם זה אומר שהם כוללים גם את האפשרות לנישואים של יהודים ולא יהודים? (%)					
לא יודע/ת	מאוד לא תומכ/ת	די לא תומכ/ת	די תומכ/ת	מאוד תומכ/ת	
6	39	11	16	28	כלל הישראלים
4	40	10	15	31	יהודים
14	33	15	22	15	ערבים
3	14	8	20	55	חילוני
6	40	19	16	20	מסורתי לא דתי
7	61	7	14	11	מסורתי דתי
4	79	8	5	4	דתי
3	91	3	0	3	חרדי

ההתנגדות לנישואים אזרחיים המאפשרים גם נישואים חד מיניים נמוכה יותר, ובשאלה זו הציבור הישראלי חלוק כמעט שווה בשווה בין תמיכה והתנגדות, עם יתרון קל לתומכים (49%) על פני המתנגדים (45%). פילוח מגזרי חושף פער גדול בין המגזר היהודי לערבי: בעוד שבציבור היהודי יש רוב (59%) התומכים במהלך שיאפשר נישואים חד מיניים, בציבור הערבי נרשמת התנגדות של רוב גדול מהמשיבים (75%) כאשר רובם (62%) מגדירים את עצמם "מאוד לא תומכים".

בציבור היהודי, רמת הדתיות היא שוב גורם מנבא לעמדות כלפי נישואים חד-מיניים. בקרב החילונים נרשמה תמיכה גורפת (86%), וגם בקרב המסורתיים הלא-דתיים נשמר רוב של שישה מכל עשרה (60%) התומכים באפשרות לנישואים חד מיניים. המעבר לקבוצות בעלות זיקה דתית חזקה יותר מסמן את נקודת המפנה האידאולוגית: בקרב המסורתיים הדתיים רוב (57%) מתנגדים להכרה בנישואים אלו, ובקבוצות הדתיות והחרדיות ההתנגדות הופכת לקונצנזוס כמעט מלא (86% ו-82% בהתאמה).

ומה דעתך בסוגיית הנישואים האזרחיים, אם זה אומר שהם כוללים גם את האפשרות לנישואים חד מיניים? (%)

לא יודע/ת	מאוד לא תומכ/ת	די לא תומכ/ת	די תומכ/ת	מאוד תומכ/ת	
6	36	9	17	32	כלל הישראלים
4	30	8	20	39	יהודים
13	62	13	6	6	ערבים
4	6	4	19	67	חילוני
5	21	14	24	36	מסורתי לא דתי
0	46	11	32	11	מסורתי דתי
4	71	15	9	1	דתי
6	76	6	9	3	חרדי

קרבה ליהדות ולישראליות

החודש חזרנו על שאלה שנתית המתייחסת לתחושת ה"יהודיות" של יהודים בישראל - כלומר, עד כמה הם "מרגישים יהודים" בסולם מ-0 (בכלל לא) עד 10 (המקסימום האפשרי). מהנתונים עולה מגמת התחזקות עקבית בתחושת הזהות היהודית בקרב הציבור היהודי בישראל, כאשר הממוצע הכללי עלה ל-9.11 (בסולם של 0 עד 10) לעומת 9.05 בשנה שעברה ו-9.02 לפני שנתיים. בקבוצות הדתיות והמסורתיות הרגשת היהודיות כמעט מוחלטת וקרובה לציון המקסימלי, וגם בציבור החילוני נרשמת רמת הזדהות גבוהה ויציבה.

בסולם מ-0 עד 10, כש-0 מסמן "בכלל לא" ו-10 מסמן "לגמרי", עד כמה את/ה מרגיש/ה יהודי/ה?

ממוצע מאי 2024	ממוצע מאי 2025	ממוצע מאי 2026	
9.02	9.05	9.11	יהודים
8.16	8.29	8.28	חילוני
9.65	9.66	9.73	מסורתי לא דתי
9.66	9.86	9.82	מסורתי דתי
9.82	9.98	9.94	דתי
10	9.81	9.97	חרדי

במקביל בחנו את השאלה עד כמה משיבים ערבים בישראל מרגישים "ישראלים" בסולם של 0 (בכלל לא) עד 10 (המקסימום האפשרי). מהנתונים עולה מגמה ברורה של עלייה בתחושת השייכות והזהות הישראלית בחברה הערבית, כאשר הממוצע הכללי חצה את רף מחצית הסולם ועלה מ-4.31 ל-5.07. המגמה ניכרת במיוחד בקרב הציבור המוסלמי, שאצלו נרשם זינוק משמעותי של נקודה שלמה ובקרב הציבור הדרוזי, שממשיך להפגין רמת הזדהות גבוהה במיוחד. מנגד, הציבור הנוצרי מהווה חריג למגמה זו עם נסיגה קלה בתחושת ה"ישראליות".

ממוצע		קבוצה
2025	2026	
4.31	5.07	ערבים
3.79	4.79	מוסלמי
4.65	4.50	נוצרי
7.98	8.50	דרוזי

סכנות לעתיד האנושות

החודש ביקשנו מהמשיבים לדרג בסולם מ-1 (לא סכנה בכלל) עד 5 (סכנה חמורה מאוד) כמה נושאים שהוגדרו בעשור האחרון כ"מסוכנים לעתיד האנושות". בבחינת ארבעת תחומי הסיכון, הציבור הישראלי מדרג את תפוצת הנשק הגרעיני כאיום המשמעותי ביותר על האנושות (84%). במקום השני מדורגת השפעת הרשתות החברתיות (56%) הנתפסת כמסוכנת יותר מההתחממות הגלובלית (49%), בעוד שפיתוח הבינה המלאכותית מעורר את רמת החשש הנמוכה ביותר (38%) מבין הנושאים שנבחנו.

מחצית מהישראלים (49%) רואים בהתחממות הגלובלית איום משמעותי על עתיד האנושות (דירוג 4 ו-5), אולם נתון זה מסתיר פער מגזרי. בקרב הציבור הערבי רוב (72%) מגדירים את הבעיה כמסוכנת מאוד. לעומתם, בציבור היהודי תפיסת האיום נמוכה יחסית: פחות ממחצית מהמשיבים (43%) מעניקים לנושא ציון מסוכנות גבוה, בעוד ששליש (31%) מייחסים לו רמת סכנה נמוכה בלבד (דירוג 1 ו-2).

השקפת העולם הפוליטית מתגלה כגורם מנבא לעמדות הציבור כלפי מצב האקלים, כאשר חומרת האיום נתפסת כמשמעותית יותר ככל שנעים שמאלה על הסקלה האידיאולוגית. בקרב המזחים עצמם ימין, חמישית (21%) רואים בהתחממות הגלובלית סכנה גדולה, אל מול מחצית (49%) המגדירים אותה כסכנה נמוכה. תמונה זו מתהפכת במחנה המרכז, שבו רוב (56%) כבר מביע דאגה משמעותית, ומגיעה לשיא במחנה השמאל, שם נרשם קונצנזוס (88%) הרואים במשבר איום חמור, כאשר שני שלישים מהם (66%) מגדירים אותו כ"מסוכן מאוד".

JPPI המכון למדיניות העם היהודי THE JEWISH PEOPLE POLICY INSTITUTE		עד כמה ההתחממות הגלובלית מסוכנת? (%)				
5 - מאוד מסוכנת לעתיד האנושות	4	3	2	1 - לא מסוכנת בכלל לעתיד האנושות		
26	23	25	14	12	כלל הישראלים	
21	22	27	16	15	יהודים	
44	28	19	6	3	ערבים	
9	12	30	25	24	ימין	
12	23	37	17	11	ימין-מרכז	
31	25	30	6	7	מרכז	
45	37	12	6	0	שמאל-מרכז	
66	22	12	0	0	שמאל	

הציבור הישראלי מפגין דאגה מהתפתחות הבינה המלאכותית, כאשר קרוב לארבעה מכל עשרה ישראלים (38%) רואים בה סכנה משמעותית לעתיד האנושות (דירוגים 4 ו-5). בפילוח מגזרי עולה כי בעוד שבציבור היהודי רק שליש (32%) מביעים חשש כבד, בציבור הערבי מדובר ברוב (57%) הרואים בפיתוח זה סכנה מוחשית. עם זאת, הקבוצה הגדולה ביותר בכלל המשיבים (34%) בוחרת בדרגת הביניים 3, מה שמעיד על עמדה אמביוולנטית או זהירה של חלק ניכר מהציבור כלפי השלכותיה ארוכות הטווח של הבינה המלאכותית.

גם במקרה זה, החשש מהבינה המלאכותית נוטה לעלות ככל שנעים שמאלה על הסקלה האידיאולוגית, אם כי במידה מוגבלת. בעוד שבימין נרשמה רמת הדאגה הנמוכה ביותר (26% בדרגות 4 ו-5), בקרב השמאל-מרכז שיעור המודאגים מגיע לשיא של 41%.

עד כמה פיתוח הבינה המלאכותית מסוכן? (%)

5 - מאוד מסוכן לעתיד האנושות	4	3	2	1 - לא מסוכן בכלל לעתיד האנושות	
19	19	34	19	9	כלל הישראלים
14	18	36	21	11	יהודים
38	19	28	11	4	ערבים
14	12	35	26	12	ימין
14	20	40	18	8	ימין-מרכז
13	21	41	17	9	מרכז
15	26	35	17	8	שמאל-מרכז
6	28	50	12	3	שמאל

הציבור הישראלי מזהה את השפעת הרשתות החברתיות כאיום גדול יותר על עתיד האנושות מאשר הבינה המלאכותית, כשרוב (56%) הישראלים מעניקים לנושא ציון מסוכנות גבוה. בקרב הציבור הערבי קיימת חרדה עמוקה יותר, כאשר מחציתם (46%) מגדירים את הרשתות החברתיות כ"מסוכנות מאוד", לעומת פחות מרבע מהיהודים (23%) האוחזים בעמדה זו. בחלוקה אידיאולוגית, נראה כי החשש מהשלכות הרשתות החברתיות חוצה מחנות, אך הוא מתחזק ככל שנעים שמאלה: מ-45% תפיסת סיכון גבוהה בימין ועד ל-59% בשמאל.

עד כמה השפעת הרשתות החברתיות מסוכנת? (%)

5 - מאוד מסוכן לעתיד האנושות	4	3	2	1 - לא מסוכן בכלל לעתיד האנושות	
28	28	28	10	6	כלל הישראלים
23	30	29	10	7	יהודים
46	18	24	9	2	ערבים
19	26	31	13	10	ימין
22	27	32	12	8	ימין-מרכז
25	39	28	7	2	מרכז
28	40	21	7	3	שמאל-מרכז
31	28	31	6	3	שמאל

מבין ארבעת הנושאים שבחנו, חומרת האיום הגבוהה ביותר לטעמם של הישראלים היא זו הנוגעת לתפוצת נשק גרעיני. למעלה משמונה מכל עשרה ישראלים (84%) נותנים לנושא ציון מסוכנות גבוה, כאשר רובם (65%) מגדירים את התופעה כ"מסוכנת מאוד לעתיד האנושות". תפיסה זו חוצה מגזרים: בקרב הציבור היהודי שיעור המודאגים מאוד עומד על שני שלישים (64%) ובקרב הציבור הערבי הוא אף גבוה מעט יותר ומגיע ל-68%.

בניגוד לסוגיות האחרות, שאלת תפוצת הנשק הגרעיני זוכה להערכת חומרה דומה לרוחב המפה הפוליטית. בקבוצות הימין, הימין-מרכז והמרכז נרשמה רמת דאגה עצימה ודומה, כאשר שני שלישים מהמשיבים בחרו בדירוג הסיכון המקסימלי. במחנות השמאל-מרכז והשמאל נרשמת ירידה קלה בשיעור המשיבים המגדירים את המצב כ"מסוכן מאוד" (58%-ו-50% בהתאמה), אך קבוצות אלו מאזנות זאת בשיעור גבוה יותר של משיבים המעניקים לנושא את הציון 4. בכל הקבוצות האידיאולוגיות שיעור השוללים את קיום הסכנה הוא זניח.

JPPPI		עד כמה תפוצת נשק גרעיני מסוכן? (%)				
5 - מאוד מסוכן לעתיד האנושות	4	3	2	1 - לא מסוכן בכלל לעתיד האנושות		
65	19	10	4	2	כלל הישראלים	
64	21	10	4	1	יהודים	
68	12	11	5	3	ערבים	
65	20	10	3	3	ימין	
67	18	14	1	0	ימין-מרכז	
67	21	9	2	1	מרכז	
58	28	10	3	0	שמאל-מרכז	
50	28	12	9	0	שמאל	

נתוני סקר מאי של המכון למדיניות העם היהודי נאספו בין התאריכים 30.4-4.5.2026 איסוף הנתונים במגזר היהודי באמצעות הפאנל של אתר המדד (547 משיבים), ובמגזר הערבי באמצעות חברת אפקאר (202 מרואיינים, כמחציתם אינטרנטי ומחציתם טלפוני). הנתונים נותחו ושוקללו על פי הצבעה ודתייות כדי לייצג את עמדת אוכלוסיית הבוגרים בישראל. שמאל רוזנר ונח סלפקוב עורכים את מדד JPPI לחברה הישראלית. תחקיר, הפקה וסיוע בכתיבה: יעל לוינובסקי. יעוץ סטטיסטי: פרופ' דוד שטיינברג.